

Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug
Att. Peter Løvstrøm

J.nr. 40.00.02.45/12

D. 8. juni 2012

Bidrag til §37 spørgsmål angående isbjørne i Sydvestgrønland

Demokraterne stillede d. 30. maj to spørgsmål til Naalakersuisut angående isbjørne i Sydvestgrønland. Det ene var en anmodning om oplysninger om bjørne observeret og skudt i de sidste fem år, og det andet handlede om kvoter. Begge spørgsmål falder udenfor Pinngortitaleriffiks områder, og nærværende skrivelse er ment som baggrundsinformation.

Isbjørne i Vestgrønland fra Sisimiut til Melville Bugten tilhører Baffin Bugt bestanden, mens isbjørne fra Qaanaaq (minus Savissivik) hører til Kane Basin bestanden. For disse to bestande, som vi deler med Nunavut, har Pinngortitaleriffik anbefalet kvoter. Beregninger viser at den samlede fangst fra Nunavut og Grønland, muligvis er for høj for begge bestande.

Isbjørne i Sydgrønland, fra Sisimiut til Paamiut, kommer enten med Vestisen, sandsynligvis fra Davis Strædet bestanden, som vi deler med Canada, eller fra Østgrønland via storisen som runder Kap Farvel.

Davis Strædet bestanden blev optalt i 2006 til ca. 2100 dyr. Det internationale organ hvor forskere og forvaltere fra Canada, USA, Rusland, Norge og Grønland diskuterer status af isbjørnebestande er IUCN/Polar Bear Specialist Group, som i 2009 vurderede at Davis Stræde bestanden var vokset og var på et højt niveau, men at det var tegn på at bestanden ville begynde en nedgang på grund af økologiske årsager. Den Canadian Polar Bear Technical Committee, vurderede de canadiske bestande i foråret 2012 og konkluderede at David Strædet bestanden var stabil. Pinngortitaleriffik har ikke anbefalet noget fangstniveau for denne bestand, da langt den største del af fangsten foregår i Canada (ca. 60 dyr om året), og fangsten ikke er blevet set som et problem for bestanden.

Pinngortitaleriffik har heller ikke anbefalet kvoter for isbjørne fra Østgrønland, da der mangler viden om bestandens størrelse. Isbjørnene fra Paamiut til Kap Farvel hører til den Østgrønlandsk bestand. Da isbjørne i Sydvest- og Sydøstgrønland aldrig er blevet mærket, er det ukendt om bjørnene fra Sydvestgrønland kan vandre til Østgrønland, eller om de er blevet ”fragtet” af storisen og ”tabt” for bestanden. Isbjørne er dog meget mobile, og det er ikke unaturlig at isbjørne vandrer fra en bestand til en anden, så en isbjørn kunne, hvis det ikke var på grund af jagt, flytte fra Østgrønland til Davis Strædet eller Baffin Bugten.

Der er siden 2009 observeret isbjørn hvert år i Nuuk. De flere isbjørne ved Nuuk kan dels skyldes at der er blevet flere isbjørne i Davis Strædet, og at flere bjørne kommer sydfra, nu hvor der er kvoter på antallet der må skydes i Sydgrønland. Efter indførelsen af kvoter i 2006, kan flere bjørne vandre nordpå langs kysten uden at blive fanget undervejs.

Vi vil nævne at, der siden slutningen af 1970'erne er sket en nedgang i havisen i både Baffin Bugt, Davis Strædet og Østgrønland. Et forhold der muligvis påvirker isbjørnebestandene negativt. På grund af dette anbefaler Pingortitalerriffik at man anvender forsigtighedsprincippet i forvaltningen af isbjørne.

Det er op til forvaltningen om man vil lade isbjørne gå frit i områder hvor mennesker færdes – som det sker i vise steder i Alaska, Canada, Svalbard og Rusland – eller om man hellere vil fjerne isbjørne ved at skyde dem eller fragte dem til andre steder.

Med Venlig Hilsen

Fernando Ugarte
Afdelingsleder